

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7281/2539

บริษัท ริชฟิลด์อินเตอร์เนชั่นแนลอินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้ร้อง บริษัท บุรีวานิช จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 146, ป.วิ.พ. มาตรา 296, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่ผู้ร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดโดยอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามพระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา 146 แม้ว่าในมาตรานี้ไม่ได้บัญญัติให้ศาลต้องทำการไต่สวนก่อน แต่ก็อยู่ในดุลพินิจของศาลในอันที่จะทำการไต่สวนตามที่เห็นสมควรก่อนมีคำสั่งได้กรณีไม่อาจนำความในบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 296 วรรคสอง มาใช้บังคับได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและพิพากษาให้จำเลยทั้งสามเป็นบุคคลล้มละลาย ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ดำเนินการขายทอดตลาดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างรวมทั้งเตียงสปริง สวิตช์บอร์ด ของจำเลยที่ 1 ให้แก่บริษัทเจ.เจ.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้เสนอราคาสูงสุดเป็นเงิน 61,500,000 บาท ต่อมาวันที่ 14 ตุลาคม 2537 ผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ผู้รับจ้างของจำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ดำเนินการขายทอดตลาดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง (ทรัพย์หมาย ก) รวมทั้งเตียงสปริง สวิตช์บอร์ด (ทรัพย์หมาย ข) ของจำเลยที่ 1 ไปในราคาที่ต่ำกว่าราคาในท้องตลาดมาก ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ขายทอดตลาดคือที่ดินโฉนดเลขที่ 3188, 3189, 3190, 3191, 8557, 8558, 27204 ที่ดินตราจองเลขที่ 7663 และที่ดินน.ส.3เลขที่ 1570 รวม 9 แปลง มีพื้นที่ติดต่อกันเนื้อที่รวม 346.55 ตารางวา มีสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารโรงแรม 7 ชั้น ปลูกครอบทั้งแปลง ราคาประเมินของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขณะยึด 40,601,500 บาท ซึ่งประเมินไว้หลายปีแล้วและมีไ้ราคาประเมินในท้องตลาด ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวอยู่ในย่านความเจริญใจกลางเมืองหาดใหญ่ มีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 86,000,000 บาท การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อนุญาตให้ขายทอดตลาดแก่ผู้ซื้อทรัพย์ไปในราคาที่ต่ำกว่าราคาท้องตลาดมากเป็นการไม่ชอบทำให้ผู้ร้องเสียหายไม่ได้รับชำระหนี้ตามความเป็นจริง ขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดดังกล่าวและให้ขายทอดตลาดใหม่ศาลชั้นต้นพิจารณา คำร้องแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาเสียใหม่ให้ถูกต้อง แล้วมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ตามคำร้องของผู้ร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ในคดีนี้ร้องคัดค้านการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146 ประเด็นที่ศาลจะต้องวินิจฉัย คือ การกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการขายทอดตลาดทรัพย์พิพาทของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้เป็นการขายที่ไม่ชอบหรือไม่ ผู้ร้องอ้างว่าราคาประเมินทรัพย์พิพาทขณะยึดซึ่งประเมินได้ 40,601,500 บาทนั้นได้ประเมินไว้นานหลายปีแล้วที่ดินที่ขายทอดตลาดดังกล่าวมีอาคารโรงแรม 7

ชั้น ปลุกอยู่ในย่านความเจริญใจกลางเมืองหาใหญ่และที่ดินด้านหน้าอยู่ติดถนน 50 เมตร ราคาที่แท้จริงของทรัพย์สินพิพาทประมาณ 86,000,000 บาท การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อนุญาตขายให้แก่ผู้ซื้อทรัพย์สิน 61,500,000 บาท เป็นราคาที่ต่ำไปและเป็นการขายทอดตลาดที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการบังคับคดี ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายไม่ได้รับชำระหนี้ตามที่แท้จริง ขอให้ศาลเพิกถอนการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วดำเนินการขายทอดตลาดใหม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่าศาลจะเพิกถอนการขายทอดตลาดหรือไม่ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ได้รับความเสียหายโดยการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือไม่ สมควรที่จะต้องให้ได้ความชัดในประเด็นดังกล่าวก่อน แม้ว่าในมาตรา 146 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ไม่ได้บัญญัติให้ศาลต้องทำการไต่สวนก่อนแต่ก็อยู่ในดุลพินิจของศาลในอันที่จะทำการไต่สวนตามที่เห็นสมควรก่อนมีคำสั่งได้ การที่ศาลชั้นต้นด่วนมีคำสั่งว่าตามคำร้องเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ดำเนินการขายทอดตลาดได้ในราคาที่สูงกว่าราคาประเมินโดยไม่ปรากฏว่าการขายทอดตลาดได้ดำเนินไปโดยไม่สุจริตหรือมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติหรือข้อบังคับที่กำหนดไว้ว่าด้วยวิธีการขายทอดตลาดจึงไม่มีเหตุที่ศาลจะเพิกถอนการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้ยกคำร้องนั้น เห็นว่า ตามคำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าวได้วินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสอง มาประกอบการวินิจฉัย จึงเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะกรณีของผู้ร้องที่มาคัดค้านนี้เป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146 ซึ่งบัญญัติให้สิทธิแก่เจ้าหนี้หรือบุคคลล้มละลายให้ยื่นคำร้องคัดค้านได้ จึงไม่อาจนำความในบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสองมาใช้บังคับได้ กรณีตามคำร้องของผู้ร้องจะตีความโดยเคร่งครัดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 296 วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งไม่ได้ เพราะตามคำร้องของผู้ร้องอ้างว่าได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และยังไม่มีข้อเท็จจริงให้ฟังได้อย่างกระจ่างชัดสมควรที่ศาลชั้นต้นจะได้ฟังคู่ความอื่น ๆ ก่อนออกคำสั่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นโดยให้ศาลชั้นต้นส่งสำเนาคำร้องของผู้ร้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ซื้อทรัพย์สินได้ทราบเสียก่อนที่จะคัดค้านประการใดหรือไม่ นั้น ศาลฎีกาเห็นชอบด้วยเพราะหากกรณีคำร้องของผู้ร้องมีข้อเท็จจริงชัดและมีเหตุที่จะเพิกถอนการขายทอดตลาด ศาลชั้นต้นก็จะได้ใช้ดุลพินิจทำการไต่สวนตามที่เห็นควรแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ฎีกาของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

ทวีชัย เจริญบัณฑิต · สมาน เวทวินิจ · บรรเทิง มุลพรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7281/2539>